

Sarılmıyor Mendile

– 11caferabi12 · 07 Temmuz 2021

Sarılmıyor mendile..

Gün ışığını buyur ederim, yalnızlığıma ben,
Yeni aydınlıklara ihtiyacı var, karanlığımın,
Şefkatten yana, melek kanadı üstümde değil,
Ömrüm gün batımı, yüzü kara yalnızlığımın...

Kırık gülüşlü yüz halimin, açılmadı kilidi,
Üstüme üstüme gelen, sade akşamlar mı,
Çılgınlarımla yürek boşalmıyor gecemde,
Beynimde kıyamet kopuyor, bilen var mı...

Renkli hülyalarımı, sığdıramadım yer yok,
Aklımı sürür götürür, onun bulunduğu yere,
Düşüncelerim dedir, uyandırır gece yarısı,
Kader örtüsü üstümde uyanırım hiç yere...

Bendeki arzuları, deryalardan daha taşkındır,
Gönlümdeki ateşi, söndüremez ki ummanlar,
Eksilmeyen dumanı, buğulu yürek yangınım,
Düşsel gezintide değilim, ne de pembe rüyalar...

Ey kurumayan, tükenmez geceler ben lesiniz,
Kararmış yalnızlığımın sessizliğinde siz leyim,
Bu anlamsız duyguları artık üstüme giydim,
Yalnızlığı kim çağırır, kim diler ki, ne deyim...

Duyurduğum, yarım kalan bir aşkın hikayesi,
Koca bir aşkını getirmişti, o ışılan gözlerinde,
Gitme kal dediydim, utandı mı yaptığından,
Yitik adamıyım, başkalarını suçlar sözlerinde...

Gecelerime yalnızlığım var, uzaklaşan değil,
İlik öpüşleriyle getirdim, kurtulamam an bile,
Dökülür gönlüme, sürtünür acısı yalnızlığın,

Yalnızlık nesne değil ki, sarılmıyor mendile..

Veysel Kimene

Sevda Őairi

(Kemal Yenice)